

Som att gå in i sin egen hjärna

Publicerad 12 nov 2020 kl 16.53

Minnesfragment fladdrar förbi. Ellen Nordlund och Siri Jennefelt i "Orlando, a biography"
Foto: LOUISE ENHÖRNING.

Virginia Woolfs klassiska roman om sin älskarinna spelas på Malmö dockteater.

Sara Berg ser en avancerad föreställning som ibland är för smart för sitt bästa.

Sara Berg

[Dela](#)

[Kopiera länk](#)

RECENSION. Virginia Woolfs roman "Orlando" är en hyllning till den aristokratiska poeten **Vita Sackville-West**, Woolfs älskarinna och vän. Den skildrar huvudpersonen Orlando, en yngling som lever genom århundraden och tidsepoker utan att åldras, som byter kön längs vägen men aldrig personlighet.

I Malmö dockteaters regi blir "Orlando a biography" en installation lika mycket som en pjäs – en performance och ett kollage av ljud och bild utan tydligt narrativ. Teaterrummet är en källare, eller är det en vind? Det hänger tygsjok och sladdar från taket och överallt finns prylar, fotografier, lera och lergökar, som i en stökig ateljé.

Medan Woolfs Orlando reser genom seklen, reser vi genom minnet, under ledning av konstnären **Ellen Norlund** och kompositören **Siri Jennefelt**. Med hjälp av mobilkameran projiceras gamla släktfoton och samlarobjekt från barndomen på en duk i bakgrunden. Filmklipp varvas med rituella ceremonier på scenen; gamla hemmainspelade kassetband blir till ett ljudkonstverk, en kör av lergökar till en konsert. De få replikerna skiftar mellan engelska och svenska och fungerar mer som poesi än en sammanhängande berättelse.

Jag får dödsångest av alla gamla släktingar, alla år som passerar.

Det känns som att vara inuti sin egen hjärna. Minnesfragment fladdrar förbi, vinden viner, tiden är inte linjär. Vi är lika formbara som lera, lika förgängliga som figurer av sand. Hur kan man veta vad som verkligen har hänt? Jag får dödsångest av alla gamla släktingar, alla år som passerar.

Föreställningen är avancerad, ibland för smart för sitt eget bästa. Element från romanen plockas upp och kastas ut till synes på måfå. Isdans, England, puffbyxor och rokokoklänningar, en lång sömn, havet och fåglar. Stillbilder ur filmen "Orlando" och två väninnor, eller systrar, eller älskare. Hela tiden viner vinden.

Även om vi inte, liksom Orlando, kan leva flera fysiska liv, kan vi drömma och fantisera. I våra huvuden finns inga gränser. Det är en vacker tanke men att behöva tänka den under två långsamma timmar är alldeles för utdraget.

DOCKTEATER

ORLANDO, A BIOGRAPHY

Ide, koncept, installation/rum och regi Ellen Norlund

Medverkande Ellen Norlund och Siri Jennefelt

Musik och ljuddesign Siri Jennefelt

Ljusdesign Kerstin Weimers

Malmö dockteater (För en publik på 12 personer)

Speltid 2 t.

Sara Berg är scen- och konstkritiker på Expressen Kultur.